została przyłączona odcinkiem o długości 126m do sieci ciepłowniczej zasilanej ze źródła na osiedlu Parkowym. Odbiorcy ciepła z osiedla przy ul. Przemysłowej zasilani są w ciepło w okresie grzewczym z Kotłowni Rejonowej na osiedlu Parkowym, natomiast w okresie letnim na potrzeby ciepłej wody użytkowej ciepłem z zakładu Steico S.A.

Ponadto w związku z wejściem w życie ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 ze zm.) oraz nowelizacją ustawy - Prawo energetyczne, ze względu na liczne zmiany w przytoczonych ustawach, które zaistniały w okresie obowiązywania koncesji konieczna stała się zmiana treści zapisów „Warunki prowadzenia działalności", określonych w punkcie 2 decyzji, którą udzielono Przedsiębiorcy koncesji. Wobec powyższego zwrócono się do Przedsiębiorcy o wyrażenie zgody na wprowadzenie tych zmian, co uczynił.

Na podstawie analizy zgromadzonej dokumentacji stwierdzono, że Koncesjonariusz:

1) spełnia warunki określone w art. 33 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, a w szczególności dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności, ma możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności,

2) nie jest prowadzone w stosunku do niego postępowanie upadłościowe ani nie znajduje się w likwidacji.

Ponadto stwierdzono, iż nie zachodzą okoliczności określone w art. 33 ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy - Prawo energetyczne. Warunki wykonywania działalności objętej koncesją zostały określone zgodnie z art. 37 ustawy - Prawo energetyczne.

Okres ważności koncesji został przedłużony do 1 listopada 2025 r., zgodnie z wnioskiem strony i art. 36 ustawy - Prawo energetyczne.

Na podstawie art. 36, art. 39 i art. 41 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 69, poz. 586) oraz na podstawie art. 155 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524 oraz z 2008 r. Nr 229, poz. 1539) w związku z art. 30 ustawy - Prawo energetyczne, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki postanowił zmienić swoje decyzje z 27 lipca 2000 r. nr WCC/859/1317/W/3/2000/RW i nr PCC/915/1317/W/3/2000/RW, którymi to decyzjami udzielił koncesji na wytwarzanie, przesyłanie i dystrybucję ciepła, poprzez przedłużenie terminu ich ważności, zmianę przedmiotu i zakresu działalności polegającej na wytwarzaniu, przesyłaniu i dystrybucji ciepła oraz określenie nowych warunków wykonywania działalności koncesjonowanej.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu
Regulacji Energetyki
Zachodniego Oddziału
Terenowego
z siedzibą w Poznaniu
(-) Irena Gruszka

2126

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr WN. I-8.0911-220/2009

z dnia 4 czerwca 2009r

Działając na podstawie przepisu art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.) orzekam nieważność uchwały Nr XXVII/239/09 Rady Miejskiej w Zbąszyniu z dnia 27 marca 2009 r w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy usługowej na działce o nr ewid. 846 w Łomnicy, gm. Zbąszyń.

UZASADNIENIE

Uchwała Nr XXVII/239/09 Rady Miejskiej w Zbąszyniu z dnia 27 marca 2009 r., w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy usługowej na działce o nr ewid. 846 w Łomnicy, gm. Zbąszyń została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu wraz z uzupełniona dokumentacja planistyczną w dniu 11 maja 2009r.

Powyższą Uchwałę podjęto na podstawie przepisu art. 20 ust 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, póz. 717 ze. zm.) w zw. z art. 18 ust 2 pkt 5 i art. 40 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r., Nr 142, póz. 1591 ze zm.).

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały - organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 15 ust 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Przepis ten znajduje uszczegółowienie w §4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2003 r. Nr 164, póz. 1587) zgodnie z którym ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów powinny zawierać określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, a także symbol literowy i numer wyróżniający go spośród innych terenów.

W §9 uchwały ustalono, jako przeznaczenie podstawowe zabudowę usługową, oznaczoną na rysunku planu symbolem „U", wyróżniając jednocześnie w ust 2 pkt 1, 2 i 3 w/w paragrafu rodzaje możliwej do realizacji działalności usługowej. W ust 3 dopuszczono jednakże „stosowanie przeznaczenia innego niż wymienione w ust 2, które uzupełniają lub wzbogacą przeznaczenie podstawowe, z zastrzeżeniem §12 ust. 2. Przepis §12 ust 2 nakazuje natomiast wybór „jednej z wymienionych w §9 ust 2 kategorii, rozumianej jako przeznaczenie podstawowe oraz związanych z nimi funkcji dopuszczalnych jako uzupełnienie zabudowy".

Taka konstrukcja i powiązanie ww. przepisów uchwały prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż w przypadku rodzajów działalności wymienionych w §9 ust 2 pkt 2 i 3 uchwały - tj. działalności handlowej typu hurtowego oraz działalności związanej z odzyskiwaniem surowców wtórnych, możliwe jest zupełnie dowolne „wzbogacenie" przeznaczenia podstawowego, gdyż nie określono dla nich „funkcji uzupełniających", tak jak to uczyniono w §9 ust 2 pkt 1 uchwały.

Wyjaśnić przy tym należy, że zgodnie z §9 ust 4 ww. rozporządzenia „ w zależności od specyfiki i zakresu ustaleń dotyczących przeznaczenia terenów oraz granic i linii regulacyjnych, dopuszcza się stosowanie na projekcie rysunku planu miejscowego uzupełniających i mieszanych oznaczeń barwnych i jednobarwnych oraz literowych i cyfrowych". W związku z powyższym „ przeznaczenie terenu może wynikać z określonej specyfiki danych terenów zaś niejednokrotnie, z braku ustawowego zakazu nie można wykluczyć ustalenia mieszanego przeznaczenia „ (wyrok NSA z 13 grudnia 2006 r. II OSK 1278/06). Dopuszczalne jest zatem rozszerzenie podstawowych barwnych oznaczeń graficznych i literowych dotyczących przeznaczenia terenów, zawartych w załączniku nr 1 do rozporządzenia, a nawet ich połączenie w granicach jednego terenu, jednak tylko i wyłącznie w przypadku gdy z przepisów planu można jednoznacznie odczytać przeznaczenie terenu.

Użyte w omawianej uchwale ogólnikowe i nie posiadające ustawowej definicji pojęcie „ wzbogacenia" niesie natomiast za sobą możliwość jego dowolnej interpretacji, a w konsekwencji dopuszczenia funkcji wzajemnie rozłączonych i niezwiązanych z funkcją określoną w uchwale jako podstawowa, co stanowi naruszenie zasad sporządzenia planu w zakresie art. 15 ust 2 pkt 1 ustawy o planowaniu o zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie z art. 15 ust 2 pkt 10 ww. ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, wśród których - wg §4 ust 9 pkt c omawianego wyżej rozporządzenia Ministra Infrastruktury - winno określić się wskaźniki w zakresie komunikacji, w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.

Pomimo ustalenia w planie różnorodnych form działalności usługowej, nie dopełniono obowiązku wynikającego z w/w przepisu, art. 15 ust 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i nie określono dla nich wymaganej ilości miejsc parkingowych. Do kwestii miejsc postojowych odniesiono się w §21 pkt 4 badanej uchwały, ograniczając się do określenia konstrukcji ich nawierzchni oraz do zamieszczenia niezrozumiałego i nie posiadającego żadnego kontekstu wymogu „zaprojektowania i wykonania stanowisk postojowych dla pozostałych parametrów".

W omawianej uchwale nie określono także stawek procentowych, na podstawie których określa się opłatę wskazaną w art. 36 ust 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - tzw. rentę planistyczną, co stanowi naruszenie przepisu art. 15 ust 2 pkt 12 ustawy, zgodnie z którym stawki te określa się w planie obowiązkowo.

Wszystkie te naruszenie powodują w ocenie Wojewody Wielkopolskiego, jako organu nadzoru, konieczność stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały i wyeliminowania jej z obrotu prawnego. Wskazane wyżej naruszenie prawa powodują, że nie ma możliwości stwierdzenia nieważności jedynie poszczególnych zapisów, lecz jest konieczność wydania rozstrzygnięcia nadzorczego skutkującego stwierdzeniem nieważności całej uchwały.

Tekst uchwały budzi także istotne zastrzeżenia pod względem jej prawidłowej konstrukcji i zgodności z przepisami Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej - wielokrotne odesłania do „zachowania zgodności z przepisami" czy tez nie wskazujące jednoznacznie i wyraźnie na ich zamierzony cel - na przykład przepisy §9, §12 czy też §21 pkt 4 lit g badanej uchwały.

Uwzględniając powyższe niniejsze rozstrzygnięcie jest w pełni uzasadnione.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek